

Viralitzar bones experiències d'Església

Dg, 10/03/2019 per Catalunya Religió

(CR -Laura Mor) És possible mostrar la cara positiva de l'Església? No només és possible, sinó necessari. Això és el que va pensar l'assessora en alimentació **Astrid Barqué** quan [va demanar a Twitter](#) viralitzar “bones experiències d'Església”. A la crisi institucional viscuda per les denúncies d'abusos a menors en el marc de la comunitat cristiana, Barqué detectava també una crisi comunicativa.

“És una reflexió en veu alta” d'algú que no es dedica a la comunicació. Astrid Barqué (Vilafranca del Penedès, 1981) s'ha especialitzat en alimentació natural i esportiva, i té molta presència a xarxes socials. El seu món personal l'aboca a Twitter. En canvi, Instagram i Youtube, on penja consells de nutrició, els fa servir com a aparador laboral.

“Els abusos no són tota la veritat de les parròquies”, defensa Barqué. Amb l'objectiu de “donar sortida comunicativa” al gruix d'iniciatives constructives que tenen lloc en el dia a dia de les comunitats cristianes, el 12 de febrer va fer una crida espontània a Twitter:

Fa dies q penso en iniciar campanya a les xarxes q viralitzi bones experiències amb l'Església,pq els qui no la viuen,no es quedin amb la idea q tots són uns abusadors,ja q les úniques notícies q se senten són nefastes(i malauradament reals)però també es fa bona feina i no es veu

— Astrid Barqué (@astridbarque) [12 de febrer de 2019](#)

Barqué és catequista a la parròquia de Vilafranca del Penedès. Condueix un grup de missa d'infants als qui explica l'evangeli. I cada mes es troba amb d'altres joves als despatxos parroquials per parlar de com viuen el dia a dia com a cristians. Els acompanya en **Xavier Aymerich**, el rector de la parròquia. Porta els seus tres fills a l'esplai parroquial i la mitjana s'està preparant per fer la comunió. “La fe la vivim

com a família”, diu. I a les xarxes no se n'amaga: “Sempre publico que sóc practicant; no em fa vergonya i tot i que això no és tendència, jo sí que ho visc”.

La proposta de campanya

“L'únic que es mostra als mitjans generalistes és la mala praxis; i totes les coses bones que es fan sembla que no existeixin”. En l'àmbit de protecció dels menors considera que “ja s'hi està treballant a fons” i que “és un tema que preocupa a l'Església”. Com a feligresa té l'antena posada en els mitjans especialitzats, que fan seguiment del treball que ha engegat la institució amb un a clara intenció de transparència, escolta i acompanyament a les víctimes. Veu amb perplexitat que d'aquesta part “els mitjans de comunicació generalistes no se'n facin ressò”.

“Els qui fem parròquia i hi participem activament ja ho sabem que es fan moltes coses bones, però això no fa soroll”. Té molt clar que “hi ha mossens que són uns pencaires, que fan molt de bé i ajuden a moltes persones”. I considera que “ficar-los a tots dins del mateix sac és injust”.

El biaix de les percepcions

Com a especialista en alimentació, Barqué col·labora en diversos mitjans de comunicació. “La gent que em coneix sap que sóc practicant i que estic vinculada a la parròquia”, diu. El director d'un dels programes amb qui col·labora li va preguntar recentment. “Tu que ets de missa, a quantes persones ha abusat el mossèn de la teva parròquia?”. No va rebatre en aquell moment el que va considerar “un comentari desafortunat”. Però la situació va servir de detonant: “Això sí que ho teniu en boca i lo bo no”, va pensar i de seguida va sentir la necessitat de parlar-ne.

“Em va fer ràbia que fes aquest comentari una persona que mai parla de l'Església”. Però ho atribueix al resultat de tot un relat públic unidireccional, que voldria revertir. “Les úniques notícies que se senten ara de l'Església són les dolentes”. Barqué considera preocupant la manca de contrast: el relat és unidireccional i transmet una idea esbiaixada del que és l'Església. I es pregunta “quina accessibilitat té l'Església als mitjans generalistes?”.

Autoestima tocada

Hi troba a faltar la seva veu. “Em preocupa com a persona que formo Església, perquè penso que l'Església la fem tots”. Diu que “si no estàs ficat en aquest món sembla que no existeixi res més”. Considera que parlar en positiu en l'àmbit religiós té un mèrit relatiu. I que es tracta de “donar una altra imatge d'Església a través d'un àmbit no catòlic ni practicant”.

Sobre els abusos a menors denunciats, és contundent: “És terrible i molt greu que això passi”. Una realitat que en el cas dels fidels contradiu la seva missió: “El que volem és ser bones persones a imatge de Déu i això allunya molt del que de debò vol dir ser bona persona”. I es pregunta “qui no tindria l'autoestima tocada després d'això?”. Però és conscient també que “de pederastes n'hi ha a tot arreu, malauradament, no només passa a l'Església”.

“Us regalo la idea”

Tota aquesta “reflexió en veu alta” encara no ha avançat. Creu que si tira endavant

una campanya ha d'adreçar-se al públic de fora de les comunitats: “Seria per la gent que no viu la parròquia, perquè no són cristians practicants”. Apunta que aquesta desinformació “pot fer que s'allunyin i potser en algun moment de la seva vida també els ve de gust apropar-s'hi; però si només tenen aquestes notícies, no s'hi aproparan mai”.

A nivell virtual ha tingut per ara poques respostes. “Encara hi segueixo pensant, sóc molt de xarxes i veig la força que tenen i l'altaveu que són”. Amb broma, conclou: “Us regalo la idea i si la tireu endavant seré la primera a fer un *like!*”.